

Na srdci

(in)formační měsíčník vikariátu

11/25

Pelhřimov, regionu F. B. Vaňka

Farnost: Lukavec

Doporučený příspěvek: 40 Kč

Malba: Tereza Páralová

V zrcadle podzimu

V průběhu celého roku se rád pohybuji v přírodě, ať už jde o nějaký sport, nebo jen obyčejnou procházku.

I podzim s sebou přináší nádherný čas, nastupuje sice nenápadně, ale o to je mnohdy krásnější. Zvláště listy stromů, v pestré škále barev, často zvou až k úsměvu a také v nich můžeme zahlédnout krásu - krásu stvoření, která často - pokud si jí všimneme - upoutá oči, ale zároveň může promlouvat i k hlubí-

nám našeho nitra.

Jde o to se jen zastavit, nebát se ticha podzimního světa a i skrze něj zahlédnout něco z Boží moudrosti. Vše má svůj čas, jak připomíná kniha Kazatel. Je to právě příroda, ve které můžeme nahlédnout, že i v čase opadávání je skryta naděje nového začátku.

Právě v těchto dnech, které se krátí a jako by zpomalují, se zkoušíme učit zastavit. Dívat se s vděčností, zaslechnout v šelevení větru Boží hlas a v barvách podzimu JEHO dotyk. Každý zlatý list, každé zamlžené ráno v sobě nese šepot té prapůvodní radosti, kdy Bůh řekl: „Viděl jsem, že všechno, co jsem učinil, je velmi dobré.“ (Gn 1,31)

Podzim se tak může stát obrazem naší duchovní cesty. Učme se kráčet dál plně odevzdání do Božích rukou.

Ať vrcholící podzim není jen obdobím něčeho, co „končí“, ale ať se stává časem, kdy v rytmu přírody můžeme objevit rytmus svého duchovního života a znovu a opakovaně zkoušet zahlédnout Boží dotyk, který v pravý čas činí všechno novým.

P. František Žák, kaplan v Pelhřimově

Na srdci - měsíčník farností vikaritátu Pelhřimov. **Příští uzávěrka: 15. listopadu.** Za obsah odpovídá vikář P. Josef Sláčík. Redaktoři: Jan Mazanec (775 269 206, mazanec@centrum.cz), Tomáš Březina. Tisk: Rain, Jindřichův Hradec (náklad 620 ks). Registrace: MK ČR E 24463.

Prispět lze buď přímo v dotyčném kostele do kasičky nebo v sakristii, dále také na účet farnosti Pelhřimov 620616359/0800 (forma QR platby - viz kód vpravo).

Děkujeme za podporu! Archiv čísel najdete na **farpel.cz**.

1. Slavnost Všech svatých

2. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

3. Sv. Martina de Porres, řeholníka

4. Sv. Karla Boromejského, biskupa

9. Třicátá druhá neděle v mezidobí

10. Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve

11. Sv. Martina, biskupa

12. Sv. Josafata, biskupa a mučedníka

13. Sv. Anežky České, panny

15. Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve

16. Třicátá třetí neděle v mezidobí

17. Sv. Alžběty Uherské, řeholnice

18. Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla

21. Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

22. Sv. Cecílie, panny a mučednice

23. Slavnost Ježíše Krista Krále

24. Sv. Ondřeje Dung-Laca, kněze, a druhů, mučedníků

25. Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice

30. První neděle adventní

Z osobností měsíce: sv. Felix z Valois

Svatý Felix z Valois (1127 – 1212), původním jménem Hugo, byl pravnukem francouzského krále Jindřicha. Hraběcí titul ale předal mladšímu bratrovi a odešel do kláštera. Po vysvěcení na kněze se stal poustevníkem. V duchovních hovorech s dalším knězem-poustevníkem, sv. Janem z Mathy, dospěl k rozhodnutí založit řád žebravých mnichů, jejichž hlavním úkolem bude vykupování křesťanů z muslimského zajetí. Podle legendy proti nim z lesní houštiny vystoupil jelen, který nesl mezi paroží modrobílý kříž. Ten se také stal symbolem nově založeného řádu trinitářů (Trojičníků, řád Nejsvětější Trojice na vykupování křesťanských zajatců). V místě vidění jelena pak vznikl klášter Cerfroid, v němž byl Felix ustanoven prvním představeným. V tomto klášteře také na podzim 1212 zemřel. **(hm)**

Kalendárium - náš vikarát

Černovice a okolní farnosti

dušičky:

1. 11. Lidmaň, 10:30, mše v kostele + pobožnost na hřbitově
Věžná, 14.30, pobožnost na hřbitově
Obrataň, 16.00, pobožnost na hřbitově, v 17.00 mše v kostele
2. 11. Černovice, 15.00, pobožnost na hřbitově
6. 11. Křeč, 15.00, pobožnost na hřbitově, v 16.00 mše v kostele

Horní Cerekev a okolní farnosti

1. 11. - pouť na Lomec
2. 11. - bohoslužby v Počátkách a Horní Cerekvi budou na hřbitově
7. 11., 1. pátek - H. Cerekev a Počátky (17.00 adorace a zpověď,
18.00 mše svatá)
27. 11., 12.00-18.00 Veselá, adorace Nejsvětější svátosti.

Chvojnov a okolní farnosti

7. 11., 18.00 – Chvojnov, 1. pátek (mše svatá, adorace)
14. 11., 18.00 – Chvojnov, dětská mše svatá
15. 11., 19.00 – Chvojnov, chvály (**viz plakát**)
21. 11., 17.00 – Chvojnov, adorace před Nejsvětější svátostí, 18.00 – mše svatá

Kamenice nad Lipou a okolní farnosti

dušičky:

1. 11. Kamenice n. L, 9.30, poutní mše v kostele Všech svatých
Těmice, 17.00, mše + modlitba za zemřelé
2. 11. Mnich, 8.00, hřbitovní kostel mše + modlitba za zemřelé
Kamenice n. L., 9.30 mše v kostele, 15.00 Bradlo, modlitba
Častrov, 11.00, kostel mše + modlitba za zemřelé

mše svaté po změně času:

- Kamenice n. L, v 17.00 (ST a PÁ), v 8.00 (ČT), Těmice, 17.00 (SO)
Častrov, 16.00 (každý sudý ČT), Hojovice, 17.00 (každý lichý ČT)
8. 11., 18.00 - Kamenice n. L, kostel, koncert M. Kubát (**viz plakát**)
16. 11., 17.00 - Kamenice n. L, kostel, koncert Kamínek (**viz plakát**)

Lukavec

9.11., 13.30 - Vyklantice, XI. Svatohubertská mše (**viz plakát**)

Nová Cerekev a okolní farnosti

7. - 9. 11. - fara N. Cerekev, duchovní obnova pro mladé (18-24 let)
s o. Martinem Bráchou a Františkem Žákem (**viz plakát**)

25. 11., 9.00 - N. Cerekev, kostel - mše v rámci vikariátní konference

Nový Rychnov a okolní farnosti

dušičky 1.11. Smrčná pobožnost na hřbitově 10.00

1.11. Dušejov 18.00 mše svatá s pobožností na hřbitově

2.11. Nový Rychnov pobožnost na hřbitově 15.00

Pelhřimov, Křemešník

31.10., 22.00 – Pelhřimov, fara, sál, modlitby mužů

1. 11., 7.30 – Pelhřimov, Živá růže – mše v kostele

dušičky: 1.11., 14.00 – Křemešník

2.11., 14.00 – St. Pelhřimov

2.11., 15.30 - hřbitov Pelhřimov

4. 11.; 11. 11.; 18. 11. a 25. 11., 18.45 – Pelhřimov fara, růženec a modlitba se zpěvy

6. 11. a 20. 11., 19.00 – Pelhřimov, farní sál, společenství žen

8.11., 7.00 – Pelhřimov, modlitba růžence a mše s chválami

8.11., 16.30 – lampionový průvod do St. Pelhřimova, tam v 17.30 mše sv. a modlitba (**viz plakát**)

12. 11. a 26. 11., cca 18.45 – Pelhřimov, biblická hodina na faře

14. 11. - 16. 11. – Pelhřimov, 40hodinová adorace v sále na faře

15. 11., 18.00 – Pelhřimov, kostel, Mariánské večeradlo

16. 11., 10.00 – Pelhřimov, Farní kavárna – fara

12.- 13. 12., Pelhřimov - fara, **duchovní obnova**, kterou povede P. Angelo Scarano, kazatel a biblista, který se v mládí přestěhoval z Itálie do Čech. Více v prosincovém čísle.

6. 1. 2026, Pelhřimově - fara, začne další ročník **semináře Obnova v Duchu svatém** (podle P. Sieverse). Více v prosincovém čísle.

MYSLIVECKÝ SPOLEK
„SVATÉHO HUBERTA“
Vás všechny zve
XI. SVATOHUBERTSKOU
MŠI

Dne 9.11. 2025 ve 13:30 hod
v kostele Sv. Jana Nepomuckého
ve Vyklanticích

Mši celebruje P. PhDr. Siard Dušan Sklenka, OPraem

ZPĚV MUSICA SILOENSIS ZE ŽELIVA
za doprovodu

JIHOČESKÝCH TRUBAČŮ

Mše bude sloužena za všechny myslivce
z Mikroregionu Strážště

Dušíčková pouť s lampióny

do Starého Pelhřimova – sobota 8. 11. 2025

Pelhřimovští poutníci srdečně zvou na pouť

Vyrazíme v sobotu 8.11.2023 v 16.30 hod z Pelhřimova od kostela sv. Bartoloměje.

S sebou si na cestu vezmeme lampiónky, lucerničky nebo nějaké světélko.

Cílem této pouti bude mše svatá v kostele ve Starém Pelhřimově v 17.30 h a návštěva hřbitova. Společně budeme chválit Pána a pomodlíme se za naše zemřelé. Na závěr se zahřejeme teplým čajem. Těšíme se na společné setkání.

Pro více info : František Čekal tel: 777 200 984

Večer chval

ve Chvojnově

15/11/25

19.00

farní kostel

„Hospodin je můj pastýř, nebude mít nedostatku.
Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa
u vod. Obnovuje mou duši, vede mě po správných cestách
pro své jméno.“

Ž 23, 1-3

farnost_chvojnov

VARHANNÍ MEDITACE MARTINA KUBÁTA

8. LISTOPADU OD 18 HODIN
KOSTEL VŠECH SVATÝCH
KAMENICE NAD LIPOU

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
BUDE POUŽITO NA OPRAVU KAPLE SV. MÁŘI MAGDALENY
NA BRADLE V KAMENICI NAD LIPOU

<http://www.farnostkamenice.cz>

Římskokatolická farnost a pěvecký sbor KAMÍNEK

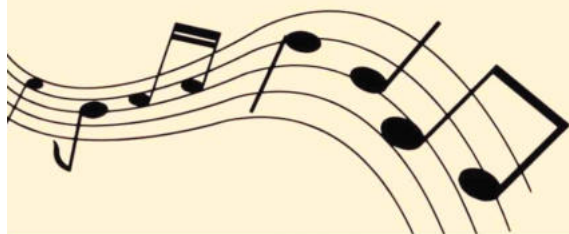
Srdečně vás zveme

Podzimní koncert

16. listopadu 2025 v 17 hodin

V kostele Všech svatých v Kamenici nad Lipou

Vystoupí:
Smíšený pěvecký sbor KAMÍNEK
a jeho sólisté

DUCHOVNÍ OBNOVA

PRO (ZATÍM) MLADÉ

18-24 LET

DUCHOVNÍ OBNOVOU NÁS PROVEDOU:

- **R.D. MARTIN BRÁCHA**
- **R.D. FRANTIŠEK ŽÁK**

KDY? 7. - 9. LISTOPADU

KDE? FARA NOVÁ CEREKEV

Cena? 350 Kč

• PŘEDNÁŠKY • DISKUZE • ZTIŠENÍ • MODLITBA •

KONTAKT: @cekaljakub cecalj@email.cz

**PŘIHLAŠOVÁNÍ
A VÍCE INFO**

SETKÁNÍ ŽEN
Ženy ženám

Ohdarovaná

KAŽDÝ AŽ SLOUŽÍ DRUHÝM TÍM DAREM MILOSTI, KTERÝ PŘIJAL.
(1 PETR 4,10)

SOBOTA 22.11.2025, 10:00
KD MRÁKOTÍN

CHVÁLY	SLOVO	SVĚDECTVÍ	OBČERSTVENÍ
ŽENY ŽENÁM INTRO		PŘÍMLUVNÁ MODLITBA	
SVÁTOST SMÍŘENÍ	MODLITBA	MŠE SVATÁ	

PŘIHLAŠOVÁNÍ:

V PŘÍPADĚ DOTAZŮ KONTAKTUJTE:
SETKANI.ZENYZENAM@GMAIL.COM

Kalendárium - naše diecéze (i okolí)

1. 11. České Budějovice, jáhenské svěcení – 10.00 katedrála, přijmou jáhenské svěcení Mariano Zanolli a Giovanni Giuliani

DIECÉZNĚ-MISIJNÍ MEZINÁRODNÍ SEMINÁŘ REDEMPTORIS MATER

**MARIANO
ZANOLLI
A
GIOVANNI
GIULIANI**

**VÁS
SRDEČNĚ
ZVOU
NA
SLAVNOSTNÍ
LITURGII**

5. 11., 18.30, Č. Budějovice - Teologická fakulta, beseda o Nepálu - P. Josef Prokeš

7. - 9. 11. Želiv, Prorocký víkend – seminář povede Marek Novák, manželé Beranovi a další členové týmu.

7. - 9. 11. Praha, Tammím – duchovní víkend pro mladé (15-30 let) na téma Evangelizace. Zvou pražští bohoslovci.

22. 11. Mrákotín, setkání Ženy ženám – viz plakát vlevo

12. - 14. 12., Želiv, víkend pro muže - Marek Novák a tým

V Novém Rychnově otec Petr oslavil výročí svěcení

Novorychnovský farář otec Petr Vavřinec Konopík oslavil se svými farníky 26. září 10 let svého kněžského svěcení. Mezi dary nechyběla zelená štola, dort s motivem dne svěcení a dvěma fotkami a také deset růží převázaných mašlí, resp. nářečně „pantlí“, s chodským motivem.

Stanislava Tichá

Foto: autorka

Tradiční podzimní víkendovka obnášela i noční hru

Druhý říjnový víkend se na chvojnovské faře nesl ve znamení již tradiční podzimní víkendovky. Celou akci jsme začali páteční mší svatou, po níž následovala klasická párková večere, kterou páteční program ovšem rozhodně nekončil.

Ten večer jsme stihli ještě noční hru a na dobrou noc jsme společně shlédli pohádku. Sobotní den se nesl ve znamení nejrůznějších her a po obědě jsme navázali na Spolčo, při kterém jsme společně vyráběli nejrůznější výrobky na misijní neděli. Celá akce nás opět krásně sblížila a i přes náročnost a únavu jsme si ji všichni moc užili.

Eliška Kostková, Chvojnov

Foto: Aneta Prokopová

Farní kavárna v Pelhřimově bilancuje rok fungování

Minulý školní rok se v pelhřimovské farnosti začala pravidelně konat farní kavárna. Lidé mají možnost kavárnu navštívit každou třetí neděli v měsíci po dětské mši svaté - s výjimkou prázdnin.

Farní kavárna nabízí možnost setkávání v příjemném, neformálním prostředí, kde se nemusíte o nic starat a můžete pobýt s lidmi ze svého okolí. S lidmi, se kterými sedíte neděli co neděli ve stejném kostele, a přesto jste se třeba nikdy neměli možnost seznámit a prohodit pár slov. Proto mám radost, že se farní kavárna stala součástí života naší farnosti a našla si své pravidelné pomocníky, podporovatele, a hlavně pravidelné účastníky. Složení obsáhne všechny generace od malých dětí po seniory. Díky dětské mši svaté a následným hrám na faře pro děti se stala oblíbenou právě pro rodiny s dětmi.

Z pohledu organizace je koncept kavárny navržen tak, aby bylo možné zapojit více lidí, a příprava se tak mohla rozdělit. Každá neděle k bezproblémovému průběhu vyžaduje dva dobrovolníky, kteří zajišťují přípravu kavárny. Jedná se o rozmístění stolů a židlí v sále, přípravu malého občerstvení a distribuci kávy.

Moc děkuji všem, kteří se do příprav zapojili a zapojují. Díky tomu není fungování kavárny postavené na několika jedincích, ale je možné kavárnu udržitelně pořádat v průběhu celého roku. Zároveň bych chtěla povzbudit ty, kteří by byli ochotní se na přípravě kavárny nově účastnit. Není to nic náročného, zvládne to každý a uděláte tím hezké nedělní dopoledne mnoha lidem.

Miroslava Havelková

Foto: autorka

termíny: 16. 11., 18. 1., 15. 2.,
15. 3., 19. 4., 17. 5., 21. 6.

V Onšově slavili misijní mši svatou, po ní bylo pohoštění

V neděli 19. října proběhla v kostele sv. Martina v Onšově opět "misijní" mše svatá. Do jejího průběhu se zapojila většina farníků. Vystřídali se např. při čtení přímluv. Potom společně s obětími dary přinášeli i předměty symbolizující jednotlivé kontinenty a obraz Panny Marie s misijním růžencem. Po mši svaté se všichni sešli před kostelem u misijního koláče - dobrot, které napékaly ženy z farnosti. Při tom také přispěli na podporu Papežských misijních děl. Před nedělním obědem zbyl i čas na krátké popovídání. Byly to příjemně strávené chvíle, které přispějí na dobrou věc.

Hana Benešová

Foto: Marie Benešová

Již druhá (před)misijní neděle se opět vydařila

V neděli 12. října se v chvojnovské farnosti konala s týdenním předstihem misijní neděle. Ta navazovala na farní víkendovku, během níž děti společně s mládeží vyráběli nejrůznější výrobky. Malovaly se plátěnky, vyráběly se svícínky, bavlnkoví andělíčky, klíčenky nebo se zdobily perníčky. Díky šikovným rukám vznikly krásná různorodá díla, která se prodávala po mši svaté. Výtěžek poputuje na dobrou věc – na pomoc misiím.

Všem tvořitelům i kupcům patří velké díky za nadšení, a ty největší díky patří Pánu Bohu za to, že tak živou a láskyplnou farnost máme a že můžeme pořádat takovéto akce.

Tereza Kostková

Foto: Markéta Nýdrlová

Lukavec **svatého Václava**

Kostel sv. Václava stojí uprostřed náměstí, kde původně stávala kaple, připomínaná r. 1654. Když roku 1760 vyhořel původní lukavecký kostel Panny Marie v prostoru hřbitova, byl v letech 1774–1781 vybudován nový chrám právě na místě kaple na náměstí. Stavba je to pozdně-barokní, po požáru roku 1865 už se ale používaly různé napodobeniny starších slohů. Nejstarším kusem vybavení je křtitelnice z roku 1637.

Zvenčí nad vchodem je ve výklenku zobrazen patron kostela, který je v noci decentně nasvícen, stejně jako věžní hodiny na hranolové věži po jižní straně. Tuto věž doplňuje kaplička se sochou svatého Jana Nepomuckého z konce 18. století. Loď má plochý strop.

Foto: autor

Při vstupu do kostela (který je zcela otevřený denně zhruba od 7 do 20 hodin) máte pocit, jakoby kostel uvnitř byl větší, než byste zvenku čekali. Je to možná tím, že interiér působí lehce, díky velkým oknům také světle, a je tu zároveň decentní výzdoba. Dojem prostorosti umocňuje i to, že presbytář není tak výrazně oddělen, vidíme pouze půlkruhový oblouk a schůdek. Navíc v obou částech chrámu je jednotná dlažba a nově i čistě bílá výmalba – dříve se totiž střídaly růžové a žluté pruhy.

Farníci tyto změny komentují tak, že kostel nyní nepůsobí tolik „vesnický“, ale jako důstojný a stylově „čistý“ chrám. Čistě hranolovitý tvar viditelný zvnějšku je uvnitř „rozbit“ několika sloupy v bočních zdech a různými výklenky.

Barokní oltář jako by kopíroval barvy převládající v okolní přírodě: červenohnědá, zelená a zlatá. Oltářní obraz s legendárním českým knížetem nedávno restaurovala benediktinka Petra Pavlíčková, barvy jsou nyní víc projasněné, jakoby prošel nějakým digitálním filtrem. Další prací má být restaurování Božího hrobu.

Vedle obětního stolu zaujme velký dřevěný kříž na podstavci, který tak dominuje přední části presbytáře. Pokud se náš pohled stočí do

Vyřezávaná křížová cesta

"Vyčištěný" oltářní obraz

bočních stěn, nemůžeme přehlédnout výraznou – a laik by asi dodal: hodně „přírodní“ a tematicky i barevně čistou – dřevěnou křížovou cestu, která tu je teprve devět let.

U ní zdejší duchovní správce otec Siard našel netradiční řešení – jednak oslovil ukrajinského řezbáře Mykolu Syrvatku z Načeradce, který má toto umění jako koníček a který nabídl velmi dobrou cenu. A jednak celá akce proběhla sponzorsky, takže (podobně jako vitráže na Křemešníku) je na spodku každého zastavení zapsáno jméno dárce. Dalších 38 tisíc korun vybraných při sbírce šlo na zbylá zastavení a řezbu vzkříšení, kterou je křížová cesta završena v presbytáři.

U bočních stěn nás překvapí dvě knihobudky, které – stejně jako řada dalších věcí – tu fungují na důvěře: nikdo knihy neeviduje a najdou se i tací, kteří je sem nezištně věnují. Dobrou inspirací může být i vývěska se seznamem zemřelých v loňském roce, za které se účastníci mší modlí. Nechybí tu ani sešit s rozpisem úklidu a živého

Knihovna se většinou v našich kostelích nevidí.

Decentní interiér lesní kaple svatého Huberta.

růžence (*více viz články o laicích*). Zajímavostí je, že zdejší varhany byly původně v kostele v Zahrádce, který byl vyklizen kvůli přehradní nádrži Švihov a kde působil P. Josef Toufar.

Moderní svěťice a alpská kaple

Jak už tušíme, otec Siard má dar improvizovat i při zajištění výzdoby okolních kostelů a kaplí, s čímž souvisí i jejich zasvěcení. Tak byla třeba kaple ve **Velké Vsi** zasvěcena jedné z nejnovějších světic - Matce Tereze. Nebo v **Týmově Vsi** mají díky obrazu uvnitř kapli Nanebevzetí Panny Marie.

U **Petrovska** nechal organizátor svatohubertských mší ve Vyklanticích Jan Štola vystavět moderní kapličku (s „horskou“ zešíklenou střechou) svatého Huberta, vysvěcenou před sedmi lety. Zajímavostí je možnost napsat zde poselství pro další generace do návštěvní knihy, umístěné uvnitř informační tabule.

V samotných **Vyklanticích** pak příští rok začne dvouleté restaurování cenné fresky Posledního soudu. Letos také byl požehnán obnovený kříž před kaplí ve **Starém Smrdově** (*více viz seznam kostelů a kaplí, včetně mší a poutí v nich*).

Jan Mazanec

Foto: Michal Jílek/Mapy.com

Hřbitovní kaple Panny Marie v Lukavci je opravená a využívá se při dušičkách.

Další kostely a kaple, kde se konají mše či poutě

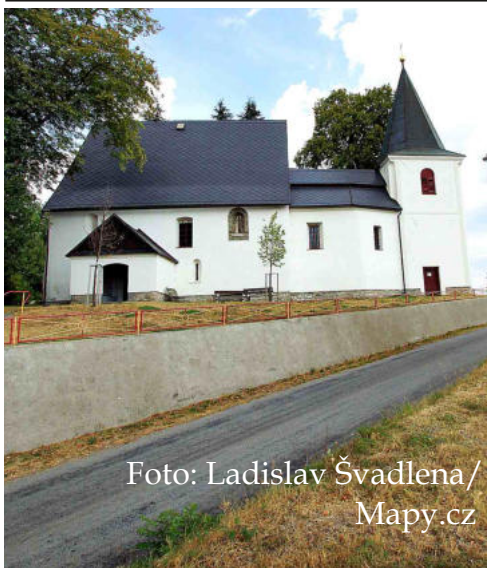
Křešín - sv. Bartoloměje

Foto: Miloš Bach/
Mapy.com

Mezilesí - sv. Jakuba Staršího

Foto: Ladislav Švadlena/
Mapy.cz

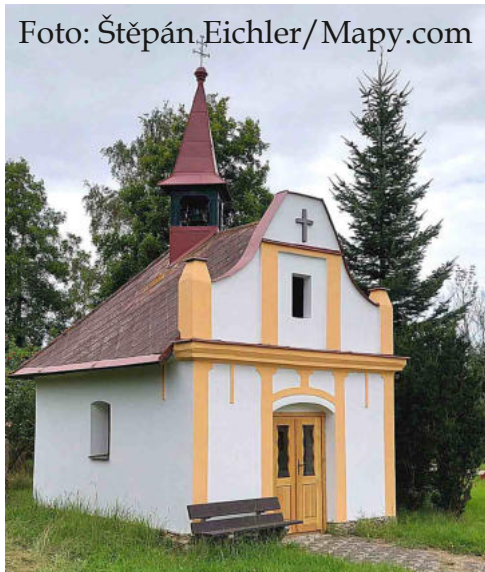
Staré Vyklantice - sv. Jana Nepomuckého

Foto: Juandev/Wikipedia.org

Velká Ves - kaple sv. Matky Terezy

Foto: Štěpán Eichler/Mapy.com

**Týmova Ves - kaple
Nanebevzetí Panny Marie**

Foto: B. Stejskalová/Mapy.com

**Bezděkov - kaple
Panny Marie Fatimské**

Foto: Miloš Bach/Mapy.com

**Petrovsko -
kaple sv. Anny**

Foto: Miloš Bach/Mapy.com

**les u Petrovska -
nová kaple sv. Huberta**

Foto: Puczmeloun/Mapy.com

Řadu věcí jsem pochopil při své práci v nemocnici

P. PaedDr., PhDr. Dušan Siard SKLENKA, OPraem (* 1980 ve slovenských Levicích) vystudoval Střední zdravotnickou školu sv. Vincenta z Pauly v oboru všeobecná sestra. Vysvěcen na kněze r. 2008 v Banské Bystrici, přijal řeholní jméno Siard a stal se členem želivských premonstrátů. Působil jako kaplan v Želivě, poté byl propůjčen do trnavské arcidiecéze (Šaľa, Trnovec nad Váhom), v Lukavci je farářem od roku 2014. Na část úvazku pracuje v Nemocnici Pelhřimov jako všeobecná sestra (resp. bratr). Jeho koníčkem jsou knihy, hudba a kultura.

Jaká byla Vaše cesta ke kněžství?

Moje cesta ke kněžství byla jedinečná jako u každého kněze - od studia v diecézním semináři až po vstup do řádu premonstrátů.

Narodil jsem se jako nedonošené dítě v šestém měsíci, kdy jsem měl 39 centimetrů a 1300 gramů. Mamince mě hned po porodu odebrali na oddělení pro nedonošené děti a řekli jí: „Uvidíme, zda se vůbec dožije rána.“ A jak vidíte, dožil:-)

A tak možná právě i tato zkušenost mě silně formovala a díky ní jsem se stal citlivým pro témata spojená s životem a jeho nesmírnou křehkostí. A jako poděkování Pánu Bohu jezdívám už čtvrtým rokem vždy v listopadu (*viz spodek protější strany - pozn. red.*) sloužit do vyšehradské baziliky mši za nedonošené děti.

Co se Vám na Vámi spravovaných farnostech líbí?

Čistota a nesmírné přijetí mých farníků, kteří unesli, že po knězi svatého života, jakým můj předchůdce P. Rudolf Vošický bezpochyby byl, dokázali přijmout i mne - v té době teprve 33letého kněze, který spoustu věcí hledá, u řady věcí improvizuje, mívá zpoždění a ani zdaleka nemá před jménem Siard přívlastek svatý a nábožný.

Jaká je Vaše pastorační zásada (heslo, motto)?

Věta z Listu svatého apoštola Petra: „Láska zakrývá množství hříchů.“ Myslím, že rozvádět ji není zapotřebí.

Jaká má být podle Vás být církev 21. století?

Církev, která se nebojí lidí, jejich otázek a náročných témat. Církev, která nenabízí laciné a rychlé odpovědi na život člověka. Osobně jsem přesvědčen, že lidé-laici mají před sebou ve svém reálném každodenním životě daleko závažnější výzvy a problémy, než řešíme my kněží. Jsou to například finanční nejistota, práce na směny, obavy o zdraví, výchovu a zabezpečení svých dětí a podobně.

Jsem si jistý, že pokud knězi nebude scházet lidskost a schopnost naslouchat druhým, tak pro něj farníci udělají první i poslední. Je pro ně důležité, aby duchovní byl hlavně člověkem s lidskou tváří Krista.

Věřím, že to není klišé. Řadu věcí jsem pochopil při své práci v pelhřimovské nemocnici, kde pracuji na 0,8 úvazku na Oddělení dlouhodobě nemocných jako zdravotní bratr. Tam nejsem „důstojný pán“, ale kolega a jeden z party, kde se sám můžu od druhých učit - v první řadě od nemocných lidí a také od svých kolegů a kolegů.

kontaktní údaje

P. Dušan Siard Sklenka: 725 448 292, patersiard@gmail.com,
web farnosti farnostlukavec.cz
osobní Instagram: [siarddusansklenka](https://www.instagram.com/siarddusansklenka)

Za děti, které se nedočkaly okamžiku narození.
Za děti, které přišly na svět dříve, než měly.
Za děti, které si nesou kříž bolesti a utrpení.
Za rodiče, jejich lásku, péči a naději.
Za všechny, kteří jim pomáhají.

**MŠE SVATÁ
ZA PŘEDČASNĚ
NAROZENÉ DĚTI**

SOBOTA 22. LISTOPADU 2025 BAZILIKA SV. PETRA A PAVLA
OD 16.30 HODIN NA VYŠEHRADE

NADAČNÍ FOND
Celebrazuje: P. Siard Dušan Sklenka, O. Fr. J. Vojtěch Vladimír Jelínek

Přijetí přenosu na TV Nova a Radio Proglas

Vlevo plakát na letošní mši za předčasně narozené děti, níže pak odkaz na homilii otce Siarda ze mše v r. 2021.

KOSTELY, MŠE A POUTĚ

farnost Lukavec:

farní kostel sv. Václava - mše St 8 h, Pá 17 h (zimní čas), 18 h (letní)
změny dle rozpisu služeb o. Siarda v nemocnici, Ne 9.30 h
- *pouť o svátku sv. Václava*

filiální kostel sv. Bartoloměje Křešín – mše Ne 11 h
- *pouť na svátek sv. Bartoloměje 24. 8.*

filiální kostel sv. Jakuba Staršího Mezilesí – mše 1. neděli
v měsíci ve 14 h, - *pouť na svátek sv. Jakuba 25. 7.*

filiální kostel sv. Jana Nepomuckého St. Vyklantice mše Ne 8 h
- *pouť na svátek sv. Jana Nepomuckého 16. 5.*

kaple sv. Anny v Petrovsku - pouť na sv. Annu 26. 7.

kaple Nanebevzetí Panny Marie v Týmově Vsi – pouť 15. 8.

kaple sv. Matky Terezy ve Velké Vsi – pouť kolem 5. 9.

kaple Panny Marie Fatimské v Bezděkově – pouť 13. 5.

přifařené vsi: Kopaniny, Skočidolovice, Štědrovice, Chýstovice, Jedlina, Blažnov, Čeněnice, Kramolín, Mohelnice, Bezděkov, Týmova Ves, Velká Ves, Holýšov, Zelená Ves, Dolní Lhota, Novotinky, Zdiměřice, Salačova Lhota, Malá Černá, Velká Černá, Nové Práchnany, Nové Vyklantice, Kateřinky, Nový Smrdov, Petrovsko, Starý Smrdov

předešli kněží Lukavec

1905 - 34 P. František Šáda

1935–67 P. Josef Štumar

1968–90 P. František Karvan (pak přesun farnosti do naší diecéze)

1991–2014 P. Rudolf Vošický

Vyklantice a Křešín (farnosti spojeny s Lukavcem 2019)

Křešín 2011-2014 - P. Róbert Heřman Josef Dobranský (z Č. Řečice)
- jinak obě spravovány z Lukavce

Průkopníci z Lukavce se řadu věcí učí řešit sami

Jsme v cípu naší diecéze i našeho kraje, za vrchem Stražiště. Jeho název měl odrážet jeho strážní funkci, kdy se na něm zapalovaly signální ohně v případě nebezpečí. Co se týká víry, zdá se, že ve zdejší farnosti se ji (zatím) strážit daří. Scházíme se na faře a připravené pohoštění otec Siard „korunuje“ láhví vína a svým typickým humorem: „Kdyby Pán Bůh nechtěl, abychom pili víno, tak by na něj nepřeměnil vodu!“

Ve statistice kněží zaslané z biskupství je u Lukavce před rokem 1993 bílé místo (farnost totiž patřila do královéhradecké diecéze). Údaje ale ve farnosti není problém zjistit. Zde si totiž z úcty ke kněžím vedou jejich seznam fyzicky i na internetu – a modlí se za ně. A zároveň přítomní nesklouzávají k nostalgii po „zlatých časech“ plných kostelů. Spíš jsou vděční za to, co se povedlo vybudovat.

Většina kněží zde vydržela nadprůměrně dlouho. Osobností byl jistě petrín P. František Ondřej Karvan. „Za komunistů byl zavřený, pracoval jako vodák a soustružník a když dostal koncem 60. let souhlas, byl Lukavec jeho první farnost. Nedělil lidi na věřící a nevěřící,“ vzpomíná František Švec, který se stará ve farnosti o technicko-stavební věci.

Josef Musílek, který spolu s Františkem Pinkasem „kostelničí“, doplňuje, že P. Karvan byl opravdu akční – šel příkladem, oblékl si mon-

térky, peníze vždy nějaké sehnal. Opravoval nejen kostely v okolí, ale slíbil i umírajícímu pacovskému faráři, že opraví kapličku na Stražišti. A tradice brigádničit se tu podle Františka Švece stále drží.

Na nedělní mši přijde v Lukavci asi 60-70 lidí, v Křešíně, Vyklanticích či Mezilesí o poznání méně, i když v létě tam počty zachraňují chalupáři a často tam kostelní „provoz“ stojí na dvou až třech lidech. „V Mezilesí byl úžasný kostelník pan Dvořák,“ vzpomíná jedna z duší lukavecké farnosti Jana Pinkasová. Po něm bylo těžké „předat klíče“, nakonec se náhrada našla v podobě Ivy Slámové. Koncerty zde organizuje Kateřina Sluková. Ve Vyklanticích jako kostelník působil Ladislav Zíka, který se staral o kostel obětavě téměř do svých 90 let. Po jeho smrti se „kormidla“ kostelnictví chopila paní Jitka Heřmánková, která každou neděli čeká pana faráře s termoskou teplého čaje. V Křešíně jde o Jaroslava Jantače. Ve Vyklanticích se díky Janu Štolovi daří držet svatohubertské mše - letos už 11. ročník.

Znovu zvýrazněný oltář

Vraťme se ale zpět do samotného Lukavce, jsme tu těsně po hlavní svatováclavské pouti, a tak vidíme, jak to vypadá, když se o květinovou výzdobu (na pouť šlo o 140 květín) stará vyučená zahradnice - Marie Kasiková. „Dělám ty hlavní květiny, jinak se také starají Zachovi a paní Švecová. Na kytky máme služby po čtrnácti dnech,“ vysvětluje s tím, že existuje rozpis na pravidelný úklid (sedm dvojic), před poutí a před Velikonocemi je velký úklid. Třeba koberec se tu vysává každý týden. Ženy uklízí i faru. Podle Jany Pinkasové není potíž je sehnat.

Otce Siarda, kterého ženy familiárně oslovovují „Sio“, baví úpravy liturgických prostorů. Když se v lukaveckém kostele po koncilu instaloval obětní stůl, oltář za ním se „odstrojil“ a zůstal „utopený“. „On totiž nebyl pevný, nechali tam jen svatostánek a závěsy místo dřeva. Nelíbilo se mi to,“ vysvětluje František Švec, který byl se svým synem truhlářem duší úprav. „Cílem úprav ho bylo zpevnit, vrátit tam menzu a přední část. Teď je zepředu vykládaný dřevem a i tím se vlastně víc vrátil k tomu původnímu,“ doplňuje ho Josef Musílek.

Jako varhaník tu působí Josef Svoboda, který je ve své rodině už třetí generací, která tuto službu vykonává. Růženec je zde zvykem modlit se před každou mší. Důkazem důslednosti je už 40 let vedený sešit s

rozpisem živého růžence. Při úmrtí dosavadních dobrovolníků se podle Jany Pinkasové těžko hledá někdo nový, ale mají ještě rezervu v náhradnících. „Každý tak ví, který desátek má daný měsíc, denně se modlíme jeden desátek,“ vysvětluje Marie Kasiková.

Od roku 2011 tu fungují Modlitby matek, které má pod patronací katechetka Miluše Jílková. „Začínalo nás víc, teď se nás pravidelně v kostele, na faře nebo u nás doma schází tak pět, a to nejen z Lukavce,“ říká. Co se týká náboženství, to předtím vyučovali předešní kněží, její příchod (do Lukavce se přivdala) si prý vymodlily ženy při růženci.

„Teď mi chodí osm dětí. Často jsou to ty, jejichž rodiče nejsou aktivní věřící. A naopak děti, které chodí do kostela, tam nechodí. S tím jsem se musela poprat,“ vysvětluje. Učí náboženství už 20 let. Děti z 1. stupně ZŠ je podle ní lepší učit ve škole, ale ty starší už na faře, protože jinak mohou být terčem posměchu spolužáků. Nyní s otcem Siardem řeší, zda by neudělal pro starší děti nějaké „spolčo“.

Jednou měsíčně je dětská mše. S výjimkou několika rodin na ni ale děti z náboženství chodí jen občas. Větší účast dětí je pak na dětské mši na Štědrý den, kdy s nimi přijdou – aspoň jednou za rok – rodiče i prarodiče. V kostele se víc mladých objeví pouze nárazově, když přijdou

„silné rodiny“. Možná i proto se neujaly moderní věci - adorace či chvály. „Zkoušeli jsme na chvály pozvali někoho v rámci triduí, nejsou tu muzikanti. A starší to příliš neumí uchopit,“ přiznává Miluše Jílková.

Živá fara a nový trend

Podobně jako ve Chvojnově tu fara spolu s přilehlou zahradou slouží pro letní příměstský tábor. A obojí se otvírá i při dalších příležitostech – třeba Farním dni. Fara se ještě různě upravuje, otec Siard tu bydlí jen tři roky. Například garáž „obětoval“ pro pastorační účely. „Dávám jim svobodu, můžou tu dělat vše, kromě spaní v mojí posteli,“ směje se.

Při příměstském táboře je tu kromě pergoly zázemí pro vedoucí, kuchyň a sociální zařízení. „Zájem o tábor je. Začínali jsme jako pobytový tábor, spíš pro věřící děti. Ale po covidu se nám hůř sháněli vedoucí, tak jsme zkusili příměstský s tím, že to nabídneme i ostatním, protože třeba škola ho nepořádá,“ říká Miluše Jílková. Obec na tábor přispívá. Děti je asi 30, vedoucí se rekrutují z mladých, kteří táborem prošli.

Co se dál nedaří, je využít zmíněný Farní den ke společnému setkání lidí z okolních vsí. Tady přítomní cítí možnost zlepšení, třeba skrz obnovenou farní radu, před níž stojí i výzva zlepšit předávání informací farníkům v okolí. Otec Siard přiznává, že systematicčnost není jeho silná stránka. Ovšem také kromě péče o farnost a příslušnosti k želivské řeholní komunitě pracuje v pelhřimovské nemocnici.

„V tom, že náš kněz ještě chodí do běžné práce, máme možnost být určitým trendem v církvi. A měli bychom se naučit jako laici fungovat jinak. Tak se zřejmě urychlil i vznik farní rady,“ přemýšlí Miluše Jílková. Otec Siard dodává, že v tomhle je Lukavec průkopnická farnost.

Diskuse se s humorem stáčí k tomu, že do Lukavce přicházejí čím dál mladší faráři, ten další prý asi přijde hned po vysoké škole. „Obávám se, že další farář už sem nepříjde,“ říká otec Siard. Josef Musílek se nenechá vykolejit: „Tak Ty tu musíš být do devadesáti!“

Společně o Bohu

Výčet duchovních akcí mimo pravidelné mše není malý. Farnost pořádá poutní zájezdy, v letošním Jubilejním roce byly dokonce dva: Křemešník a Milevsko. Na obálce minulého čísla časopisu jsme viděli pěší poutníky do Želiva – tato nová tradice se tu drží už 10. ročník.

Poutní zájezd do Milevska a do Sepekova

Místní nejen navazují na tradice, ale umí je i vyhodnotit a případně změnit. Třeba průvod Božího těla po vsi se s otcem Siardem obnovil, ale přítomní se shodují v tom, že to sice bylo hezké „na oko“ - a možná i atrakce pro kolemjdoucí, ale zatímco čelo průvodu se modlilo u venkovních oltářů, chvost procesí ještě šel a bylo v něm slyšet brebentění – zkrátka chyběl duchovní prožitek. Když se přidá riziko deště a fakt, že uvnitř kostela jsou čtyři krásné postranní oltáře, tak se lukavečtí rozhodli „vrátit se“ s Božím Tělem do chrámu.

Podobné zvažování se podle Jany Pinkasové týká i svatohubertské nebo svatofloriánské mše. „Nebyl tu takový zájem těch spolků, zvlášť když ti členové nejsou zvyklí chodit do kostela, takže říkali, že by tyto mše stačily třeba jen jednou za pár let,“ říká.

Nově v Lukavci zkouší setkávání lidí, kterým nestačí jen mše a zároveň za hlubšími duchovními akcemi nejezdí jinam. „Jmenuje se to Společně o Bohu a zveme ty, kdo si chtějí popovídat o víře, hovoří na nějaké téma a pak se modlí. Na první setkání přišlo devět lidí,“ uvádí Miluše Jílková.

Novoroční přípitek

V Lukavci umí modlitby doplnit i o sociální rozměr. „Když obec rozsvěcí první adventní neděli vánoční strom, farnost se podílí tím, že pe-

čeme sladkosti, balíčkuje to na faře a prodáváme je. Výtěžek jde na Mary's Meals nebo nový hospic v Havlíčkově Brodě," vypočítává Jana Pinkasová. Podobně začínalo misijní klubko pod vedením Miluše Jílkové, kdy děti tvořily výrobky na misijní jarmark. A vše doplňují sbírky potravin a věcí pro potřebné. „První rok jsme dokonce vytipovali rodiny v našem okolí, kterým jsme věci donesli, ale pro ně nebylo snadné přijmout, že zrovna oni jsou ti potřební," vzpomíná Jana Pinkasová. Výtěžek pak šel i na problémové kluky, o které se v Křešíně stará „akční řeholnice“ Angelika Pintířová a Lukavečtí jsou s ní v kontaktu.

Otec Siard zakončuje naše setkání vděkem za to, že může působit ve štedré farnosti, kde ženy vytvářejí zázemí a muži pomáhají technicky. Jako poděkování ty, kdo nezištně pomáhají (asi 30 lidí), zve kolem Silvestra na pohoštění.

I to, že si po novoroční mši s každým před kostelem přitukne, může znít jako banalita, ale právě tyto drobnosti vytvářejí atmosféru vzájemné důvěry a vděku. Podobně jsou zvyklí i farníci: když má někdo narozeniny či výročí svatby, přinese do kostela dezert nebo nabídne přípitek – a tak slovy otce Siarda: „Kdo přišel smutný, odchází veselý.“

Přítomní přiznávají, že mladých, kterým by se jejich „kompetence“ daly časem předat, na obzoru (a zejména v malých obcích) není zrovna moc, ale zatím vše funguje a v případě nouze se i ti mladí zapojí. Snad se i v budoucnu podaří předat onen signální oheň víry pod Stražištěm.

Jan Mazanec

Zahájení školního roku

Dušičky - něco víc než jen nový věnec na hrobě

Dušičky se slaví vždy 2. 11. a je to den, kdy myslíme na zemřelé, kteří ještě nedošli do nebeského království. Na duše v takzvaném očistci. Katechismus popisuje očistec jako stav očišťování duše nejen od hříchů, ale i od následků, kterých se dosud nezbavila. Ježíš za spáchané hříchy na kříži zemřel, ale následky hříchů nás stále mohou svazovat pocitem viny a méněcennosti.

Očistec duši připravuje na setkání s neomezenou Boží láskou. A jak mluví o dušičkových tématech katechismus pro mladé?

Co je to očistec?

Očistec, který si lidé často představují jako místo, je stavem. Kdo zemře v Boží milosti (v pokoji s Bohem i lidmi), ale potřebuje ještě očistit, než se může zahledět na Boha tváří v tvář, prochází očistcem. Když Petr zradil Ježíše a hořce se rozplakal (Mt 26,75), prožil pocit jako v očistci. Takový očistec čeká pravděpodobně většinu z nás v okamžiku naší smrti: Pán na nás s láskou pohlédne a my pocítíme šířavý stud a bolestnou lítost kvůli svému zlému nebo nelaskavému jednání. Teprve po této očišťující bolesti budeme schopni setkat se s jeho milujícím pohledem.

* * *

Můžeme nějak pomoci zemřelým, kteří procházejí očišťováním?

Ano, protože všichni pokřtění v Krista tvoří jediné společenství a jsou navzájem spojeni, mohou živí pomáhat duším v očistci. Když člověk zemře, už sám pro sebe nemůže nic udělat. Čas aktivního osvědčování je u konce. Avšak až do očistce sahá naše láska. Postem, modlitbou nebo slavením eucharistie můžeme zemřelým vyprosit milost. Odpustky můžeme získat v týdnu od 1. do 8.11. a to svátostí smíření, přistoupením ke svatému přijímání, modlitbou na úmysl Svatého otce a modlitbou Otčenáš za zemřelé. Nejde o žádný zápas s Bohem, aby pustil určité duše do nebe, protože On sám trpělivě čeká, až budou připraveny setkat se s Ním. Odpustky jsou projevem naší lásky k zemřelým, kterou už nemůžeme projevit zde na zemi.

(připravila mn podle YouCat a Pastorage.cz)

Vím, že se dá umírat v láskyplném prostředí

V tomto dušičkovém čase, kdy chodíme častěji než jindy na hřbitovy a vzpomínáme na zemřelé, se nás téma smrti dotýká více. Leona Smrčková ze Zajíčkova pracuje jako vrchní sestra v havlíčkobrodském hospici Mezi stromy, a proto se s ní setkává prakticky denně.

Leono, proč ses rozhodla pracovat v hospici?

Pracovat v hospici byl můj sen, ale všechny lůžkové hospice jsou moc daleko. Mám ráda paní doktorku Marii Svatošovou, zakladatelku prvního lůžkového hospice v České republice, několikrát jsem s ní byla na exerciciích. Původně měl hospic na Vysočině stát v Jihlavě, nakonec to dopadlo jinak.

Havlíčkův Brod byl pro mě daleko na dojíždění, svého snu jsem se už skoro vzdala. Říkala jsem si, že bych mohla jezdit do Brodu do hospice občas vypomáhat... Ale člověk míní, Pán Bůh mění...

Máš nějakou osobní zkušenost, která Tě k této službě přivedla?

Jako zdravotní sestra se setkávám s umíráním a se smrtí běžně. Vím, že se dá umírat hezky, v důstojném a láskyplném prostředí, bez hadiček, pípání přístrojů a zbytečných zdravotnických intervencí, ale také jinak – na přístrojích, se spoustou hadiček v těle a ve sterilním prostředí nemocnice. Před 13 lety zemřela manželovi babička – umírala doma, s rodinou, s vnoučaty, která měla tak ráda.

Zažila jsem něco nového. Zjistila jsem, že děti berou smrt jako přirozenou součást života. Docela dost jsme si s dětmi v té době o smrti povídali a děláme to stále. Dneska už jsou všechny dospělé a já jim opakovaně říkám: „Hlavně mě zbytečně nezachraňujte a nechte mě v klidu umřít.“ Už se tomu všichni smějí, ale doufám, že až to budou potřebovat, vzpomenou si na to. Také často slýchají, ať mi na pohřbu nehraje dechovka, že bych byla fakt našťvaná (*smích*).

Z domova pro seniory mám zkušenost, jak je někdy pro rodinu těžké přijmout fakt, že jejich příbuzný umírá. Nutí ho jíst, pít, chodit, cvičit, jezdit opakovaně do nemocnice...A leckdy tím pouze uměle prodlužují jeho umírání.

Předtím jsi působila v pelhřimovském domově pro seniory, vnímáš nějaký rozdíl mezi těmito dvěma místy?

Rozdíl je zásadní. Zatímco v domově pro seniory klienti většinou chřadnou postupně, u nás v hospici většinou ve velkých skocích a jsou to často lidé v produktivním věku, na vrcholu sil. Pacienti třeba přijdou ještě sami, my zaléčíme obtěžující příznaky a nastává období jakéhosi klidu, kdy na pacientovi není vidět, jak těžce je nemocný. Může si tak užít návštěvy rodiny, rozloučit se s kamarády, vykouřit nějaké cigarety, užít si sluníčka, smířit se se svým životem. Ale pak nastává zlom a pacient během krátké doby umírá.

V hospici je potřeba specializovaná paliativní péče, v domově pro seniory většinou stačí paliativní péče obecná. Když jsme potřebovali intervenci odborného lékaře v oblasti paliativní péče, spolupracovali jsme s pelhřimovskou Charitou.

Jaké vlastnosti musí mít člověk pro tuto práci? A je něco, s čím bojuješ, co je pro Tebe zvlášť těžké?

Vždycky říkám, že zaměstnanec je „složen“ ze dvou částí – osobnosti a odbornosti. Odbornost se většinou naučíte, ale v hospici by měli dělat osobnostně vyspělí lidé. Protože pracuji na vedoucí pozici, bylo mým úkolem zaměstnance vybírat. Výběrovým řízením, které se skládalo z několika kol, nám prošlo mnoho zájemců, ale některé jsme nakonec museli odmítnout. Měli by to být lidé laskaví,

Foto: Jindřich Štreit: Čtyři světy v jedné místnosti.

slušní, empatičtí, musí to být týmoví hráči... Důležitou vlastností je smysl pro humor. Také by měli mít vyřešený svůj vztah ke smrti, neměli by se bát o smrti mluvit. Protože nejsem s pacienty v kontaktu tolik jako jiný personál, nejsou pro mě jejich odchody tak těžké. Náročné jsou rozhovory s pacienty nebo jejich rodinami.

Havlíčkovobrodský hospic patří mezi nejmladší v zemi a je jediný v našem kraji. Můžeš nám přiblížit jeho fungování?

Trvalo 10 let, než byl první hospic na Vysočině postaven. Předcházelo tomu mnoho jednání a zklamání, myšlenku hospice pro Vysočinu donesla až k jeho otevření naše paní ředitelka Ludmila Novotná. Loni 1. listopadu nastoupili první zaměstnanci, a hned 4. listopadu jsme přijali prvního pacienta. Bylo to ze začátku velmi náročné. Na sesterně byla hromada krabic a pacient ve dveřích. Ještěže nám počáteční nadšení pomohlo překonat stres, nejistotu a obavy, jak to zvládneme. Zvládli jsme to a dnes mohu říci, že fungujeme velmi dobře a že poskytujeme velmi kvalitní péči. Náš hospic se jmenuje Mezi stromy a já říkám, že tam se svým příjmením prostě patřím.

Můžeme zmínit i další možnosti paliativní péče, ostatně Tvůj manžel Jiří je ředitelem pelhřimovské Charity, která také nabízí pomoc v těchto těžkých životních chvílích.

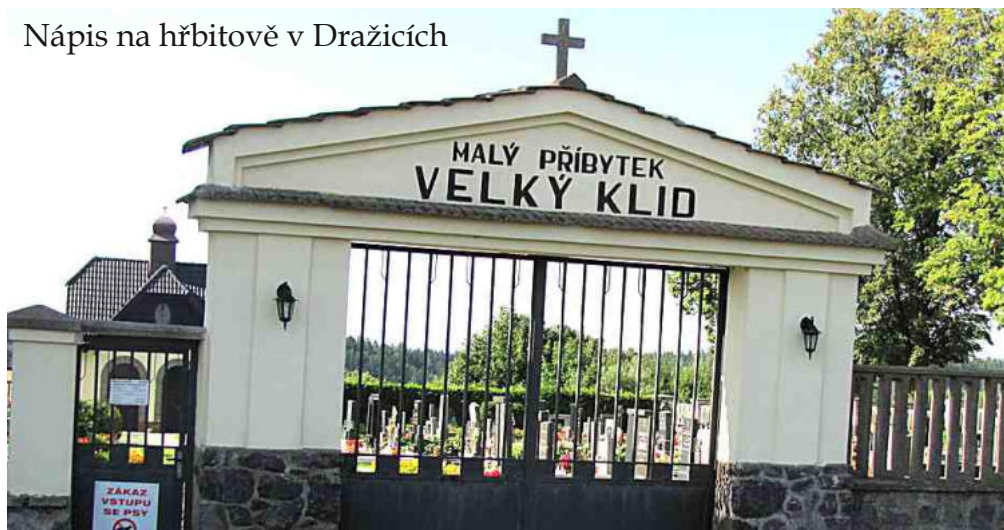
Možností poskytování paliativní péče je více. Jednou z nich je právě lůžkový hospic. Je určen pro pacienty, o které se v domácím prostředí nemá kdo starat, nebo je rodina tak vyčerpaná, že péči doma nezvládá. Paliativní péče se dá poskytovat také právě v domácím prostředí, je to tzv. domácí hospicová péče. Také se tomu říká domácí hospitalizace. Pro tento model je třeba mít pečující osobu, která je dostupná v režimu 24/7, což znamená nepřetržitě. V tomto režimu jsou dostupné i sestřičky a lékař. Oni, případně ostatní členové týmu dojíždějí do domácnosti pacienta. Tuto formu péče poskytuje právě pelhřimovská Charita, ale další tým vznikl při pelhřimovské nemocnici, takže si pacienti a jejich rodiny mohou vybrat.

Co bys ještě vzkázala našim čtenářům?

Teď vzpomínáme na zemřelé. Zkusme se letos zamyslet nad vlastní smrtelností jinak. Zamyslet se nad tím, co bych chtěla prožít, kdyby mi zbývaly tři týdny života. Komu bych chtěla poděkovat, s kým bych se chtěla určitě vidět, komu bych zatelefonovala, komu bych potřebovala odpustit a koho o odpuštění požádat... s kým bych si došla na pivo nebo na kávu... Možná je čas něco z toho udělat.

Eva Čekalová

Nápis na hřbitově v Dražicích

Kamenická fara – místo, kde se setkává Charita a víra

Fara v Kamenici nad Lipou je místem, kde se Charita a víra přirozeně setkávají. Společně tu vzniká prostor pro pomoc, setkávání i lidskou blízkost.

Na stejné adrese v Kamenici nad Lipou už po mnoho let působí pan farář Václav Šika a Charita. Do konce roku 2024 to byla samostatná Charita Kamenice nad Lipou, která se od ledna 2025 stala součástí Charity Pelhřimov.

Toto sousedství přináší řadu výhod a je inspirací pro obě strany. Jak Charita, tak fara tu po léta sdílí nejen prostory, ale i ducha spolupráce. Do své funkce jsem nastoupila 1. července 2013 – ve stejný den jako pan farář Václav Šika,“ vzpomíná Jitka Koubová, někdejší ředitelka Charity Kamenice. „Přinesl mi tehdy obrovskou sušenou kytici a řekl, že si snad budeme rozumět. A měl pravdu – kytici mám dodnes dole v kanceláři,“ dodává s úsměvem.

Každé ráno odtud vyrážejí pečovatelky Charitní pečovatelské služby, aby pomáhaly lidem v terénu, rozvážely obědy a poskytovaly podporu tam, kde je třeba. Ze stejného místa startuje i Senior TAXI provozované Charitou, které zajišťuje přepravu místních seniorů k lékařům, na nákupy, poštu nebo na návštěvy příbuzných.

V zimních měsících se fara proměňuje v zázemí Tříkrálové sbírky (viz též článek ze zářijového čísla *Na srdci* - pozn. red.) – právě z jejích dveří každoročně vyrážejí zástupy koledníků, kteří přinášejí do domácností radost, zpěv i požehnání. Součástí objektu jsou také prostory pro zázemí obchůdku Dobromysl a půjčovnu kompenzačních pomůcek, které využívá Charita.

Blízkost Charity a fary přirozeně vytváří prostor pro společné chvíle. Každé pondělí se ve farní kuchyni schází Senior Klub, který už mnoho let vede Pavla Kostková. Tvořivé seniorky zde vyrábějí drobnosti, povídají si a tráví čas v přátelské atmosféře. Nechybí ani pan farář Šika, který si s účastnicemi rád popovídá a vnese do setkání vlídné slovo a úsměv.

Další oblíbené místo spojené s charitní činností je obchůdek Dobromysl – najdete ho jen o pár uliček dál (viz foto vpravo dole). Nabízí

výrobky z chráněných dílen, mešní vína, Dobro-oplatky i různé drobnosti pro radost.

Největším lákadlem je ale „charitní blešák“, kde si lidé mohou za symbolické ceny pořídit téměř cokoli – od nádobí a oblečení až po dětské hry.

„Charitní veteš, sekáč, krámy – říkejte tomu, jak chcete,“ směje se jeho vedoucí Jitka Koubová.

„Ale všechno má jedno společné: Jeden daruje, druhý užije. Jeden daruje, druhý kupuje. A my děkujeme oběma stranám,“ doplňuje.

**Karla Bradáčová,
Charita Pelhřimov**

S úctou smekám před pečujícími, říká Jitka Koubová

Jitka Koubová stála dlouhá léta v čele kamenické Charity a i po jejím sloučení s Charitou Pelhřimov zůstala věrná své práci i místním lidem. Stále rozvíjí služby v regionu, spolupracuje se starosty obcí a hledá nové možnosti financování aktivit. Pro mnohé je symbolem energie, nápadů a srdce, s jakým Charita v oblasti funguje.

Za svou dlouholetou práci byla letos nominována na Cenu Charity, kterou si také 17. října převzala na Pražském hradě.

Jitce Koubové gratulujeme a přejeme, aby se jí i nadále dařilo spo-
jovat Charitu, víru a lidi do jednoho živého společenství – tak, jak to
v Kamenici krásně funguje už dnes.

Jitka Koubová 11 let vedla Charitu Kamenice nad Lipou. Když se na
konci loňska Charita Kamenice sloučila s Charitou Pelhřimov, z orga-
nizace neodešla. Ale ve své nové roli dál hledá zdroje podpory a
ukazuje, že Charitě zůstává věrná srdcem i skutky.

„Jsem rád, že Jitka Koubová zůstala v naší organizaci. Díky svým
zkušenostem, nápadům a výborné znalosti místního prostředí se jí
daří rozvíjet spolupráci se starosty obcí, zástupci místních firem a
organizací, vést charitní obchůdek a organizovat Tříkrálovou sbírku.
Oceňuji, že svou práci dělá s optimismem a neustále hledá nové ces-
ty, jak lidem přiblížit služby Charity,“ říká Jiří Smrčka, ředitel Charity
Pelhřimov. Na Cenu Charity ji navrhli její kolegové pro odvahu, hou-
ževnatost, empatii, energii, srdečnost a schopnost motivovat druhé.

Jitka Koubová dokáže rozdávat radost nejen v práci, ale i skrze
svou tvořivost. Vyrábí dekorace a dárečky pro Dobromysl i charitní
jarmarky. Svou lásku vkládá i do péče o včely, zahradu a staré věci,
kterým dává nový život. Nezůstává lhostejná ani k osudu opuště-
ných a trpících zvířat.

Ve svém posledním proslovu v roli ředitelky uvedla: "Děkuji za
všechna nová setkání, výzvy i zkušenosti, které mi tato cesta přinesla.
Jsem vděčná klientům i jejich rodinám a s úctou smekám před peču-
jícími."

Karla Bradáčová

Pomozte naplnit regály Charitní záchranné sítě

V Charitní záchranné síti při Charitě Pelhřimov stále přibývá lidí, kteří se ocitli v tíživé životní situaci a mají problém zajistit si základní životní potřeby. Právě pro ně se i letos koná podzimní kolo Sbírký potravin – v pátek 8. listopadu.

Darovat můžete trvanlivé potraviny a drogerii – třeba těstoviny, rýži, konzervy, dětskou výživu, mouku, cukr, olej, šampony nebo prací prostředky. Každý dar pomůže konkrétním lidem z našeho regionu.

Při letošní jarní sbírce jste věnovali neuvěřitelných 2 904 kg potravin a drogerie. Díky vám se podařilo naplnit sklady Charitní záchranné sítě a pomoci desítkám potřebných.

Na akci se podílelo téměř 30 dobrovolníků, kteří neváhali věnovat svůj čas pro dobrou věc.

„Máme obrovskou radost, že lidé jsou stále ochotní pomáhat těm, kteří se dostali do nepříznivé situace,“ sdělila nám vedoucí Charitní záchranné sítě Jana Žižková.

Přidejte se i vy – 8. listopadu darujte část svého nákupu těm, kteří to právě teď nejvíce potřebují.

(kb)

Kde můžeme 8. listopadu přispět:

Pelhřimov - v Bille a Kauflandu,

Pacově - v Albertu

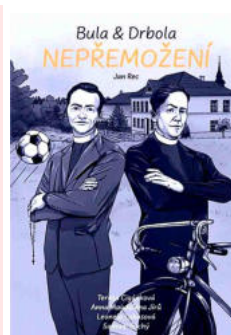
Kamenice nad Lipou - v Penny Marketu.

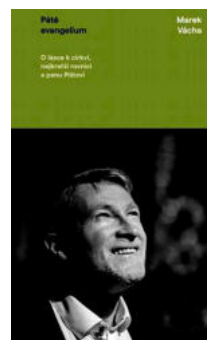
„Nepotřebujeme slyšet o Ježíšovi. Chceme hrát karty!“ udeřila žena pěstí do stolu. Tak popisuje kanadský kněz P. Mallon reakci, jakou vyvolala jeho snaha pořádat na faře kurzy Alfa. Podle něj má církev hlavně získávat učedníky, a to musí být vidět všude, i v rozpočtu diecéze. Nezbyvá než řadě z nás přát změnu, uvedenou v podtitulu díla: "z udržovacího režimu k misijnímu zápalu".

Komiks o kněžích Janu Bulovi a Václavu Drbolovi, kteří byli při tzv. babickém případu popraveni v 50. letech, se snaží zaujmout mladou generaci. Nabízí jim příklad toho, že lze zůstat stát za pravdou i tváří v tvář smrti. Vydáno ve spolupráci s Biskupstvím brněnským, oba duchovní jsou kandidáti blahorečení. Komiks ilustrovali studenti brněnské Střední školy uměleckomanažerské.

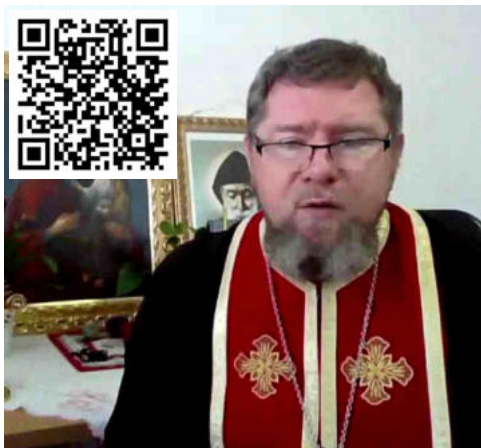

Mnoho maminek se snaží najít rovnováhu mezi denními povinnostmi a duchovním životem. Kvůli velké vytíženosti mají pocit, že zanedbávají modlitbu. Kniha pro každý den nabízí tři podněty: 1. moudré slovo Bible nebo svatých; 2. modlitbu, v níž předkládáme Bohu denní starosti; 3. tip na uvádění myšlenek a modliteb do praxe. A hlavně závěr: vše velké se uskutečňuje po malých krocích.

„Katolická církev je dnes bita ze všech stran, a co nezvládnou lidé zvenku, zvládají s přehledem lidé katolíci sami. Je nemožné najít na sociálních sítích text, který by chválil katolickou církev. A přesto, ona potěšení potřebuje. Takže píši tuto knihu. Píši o lásce k církvi, která se projevuje radostí z toho, že do této party patřím,“ vyznává se P. Marek Orko Vácha z toho, proč stojí za to být součástí církve.

Salesiáni Petr Boštík, Filip Mareš a Libor Všetula založili nový instagramový profil Bosco Boys. Cílem je oslovit zejména mladou hledající generaci, a to jak "kato-lickou pohodindou", tak ducho-vními tématy. Obsah je "trendy", a přitom jsou jeho protagonisté přirození a vyzařuje z nich ra-дост. Za měsíc se jim podařilo nasbírat přes 20 tisíc sledujících.

Modlitby za naše předky je možné spojit s modlitbou bolestného růžence za osvobození a uzdravení ro-du. Řeckokatolický kněz Matúš Marcin ho doporučuje modlit se zvláště tehdy, pokud vnímáme, že máme osobní duchovní problémy nebo víme o rodovém zatížení. Brožurku Márie Vicenové s tímto růžencem lze také zakoupit. Za tip děkujeme Marii Medové.

V Godzone podcastu Flešbeky vy-práví o svém životě P. Dušan Lu-káč, který nevěřil v Boha. Zlomem byla přednáška francouzského mi-sionáře o zázracích v Africe a nás-ledná modlitba. „Poprvé v životě jsem slyšel někoho mluvit o Ježíšo-vi, jakoby byl mezi námi. Pociťil jsem tak silnou přítomnost Pána, že jsem se bál otevřít oči, cítil jsem, jak ze mě vycházejí mé hříchy...”

Tip na pouť: Klatovy – plzeňská diecéze

Vše začalo v italském městě Re, kde na fresku Neposkrvněného početí r. 1494 hodil opilý mladík kámen - a Matce Boží vytryskla z čela krev.

Začaly vznikat kopie fresky a jednu si koupil pan Rizzolti, který se jako kominík dostal až do Klatov. Se svoji ženou nemohli mít dítě, a tak si osvojili děvčátko Annu. Ta si vzala krejčího Ondřeje, ale

dařilo se jim čím dál hůř, i kvůli mužově pití. V zoufalství se 8. 7. 1685 Ondřej rozhodl obraz prodat knězi a přitom hořce litoval, co způsobil rodině. V tu chvíli obraz po vzoru originálu začal ronit krev. Zázrak potvrdily úřady. Událost připomíná každoroční pouť, kdy je obraz nesen v procesí. Modlí se k němu neplodné páry i budoucí maminky.

Samotný chrám vznikl jako gotická bazilika, přestavbu kolem r. 1400 financovaly odpustky „hříšníků z Prahy, Pasova a Řezna“. Uvnitř je vzácný síňový prostor. Novogotické úpravy sem ve 20. století zanesl architekt Fanta (autor budovy Hlavního nádraží v Praze). Nyní chrám, který je též branou Jubilejního roku, čeká další velká oprava. (hm)

Foto: Wikipedia

Soutěž: poznejte fotku z našeho vikariátu

Minulou fotku (vlevo), kapličku v Těmicích od Radky Příbylové, uhodla Věra Škrletová.

Tipy na snímek vpravo posílejte **do 15. 11.** na mazanec@centrum.cz či na WhatsApp (775 269 206).

Výherce obdrží jako dárek knihu od Matice křemešnické, které tímto patří poděkování.

